

Lovforslag nr. L 145. Fremsat den 28. januar 1986 af statsministeren

Forslag

til

Lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om en EF-reform (EF-pakken)

§ 1. Der afholdes en vejledende folkeafstemning torsdag den 27. februar 1986 om det forhandlingsresultat om en EF-reform, der er optaget som bilag til loven.

Stk. 2. Ved folkeafstemningen stemmes der »ja« eller »nej« til følgende spørgsmål: Skal Danmark godkende forslaget til en EF-reform (EF-pakken).

§ 2. Berettiget til at deltage i afstemningen er enhver, der på afstemningsdagen opfylder betingelserne for valgret til folketinget, og som er optaget på de valglister, der er omtalt i stk. 2.

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen

at udarbejde en valgliste over kommunens vælgere og at udsende valgkort efter reglerne i kapitel II i lov om valg til folketinget.

Stk. 3. Bekendtgørelse om afstemningen sker i overensstemmelse med reglerne i § 30 i lov om valg til folketinget.

§ 3. Bestemmelserne i §§ 69-74 og §§ 78-82 a i lov om valg til folketinget finder tilsvarende anvendelse ved folkeafstemningen.

§ 4. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Konferencen
mellem
repræsentanterne for
medlemsstaternes regeringer

Bruxelles, den 27. januar 1986

NOTE

fra Formandskabet
af 27. januar 1986

Vedr. Udkast til europæisk Fælles akt

EUROPÆISK FÆLLES AKT

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KON-
GE,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS
DRONNING,

...
...
som er fast besluttet på at fortsætte det værk, der blev påbegyndt med traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, og på at omskabe alle de indbyrdes forbindelser mellem deres stater til en europæisk sammenslutning i overensstemmelse med den højtidelige erklæring fra Stuttgart af 19. juni 1983,

som har sat sig for at virkeliggøre denne europæiske sammenslutning på grundlag dels af Fællesskaberne, der fungerer efter deres egne regler, dels af Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde mellem signatarstaterne samt at give denne sammenslutning de nødvendige virkemidler,

som er besluttet på at fremme demokratiet på grundlag af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaternes forfat-

ninger og love, i Konventionen til beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder og i Den europæiske Socialpagt, navnlig frihed, lighed og social retfærdighed,

som er overbevist om, at den europæiske idé og de resultater, der er opnået inden for økonomisk integration og politisk samarbejde, tillige med behovet for ny udvikling, svarer til ønsket hos de demokratiske befolkninger i Europa for hvem Europa-Parlamentet, der er valgt ved lige og almindelig valgret, er et uundværligt udtryksmiddel,

som er sig det ansvar bevidst, der påhviler Europa med hensyn til at bestræbe sig på i stadig højere grad at tale med én stemme og til at handle med sammenhold og solidaritet for mere effektivt at forsvare de fælles europæiske interesser og Europas uafhængighed, samt med hensyn til ganske særligt at lægge vægt på de demokratiske principper og overholdelsen af de retsprincipper og menneskerettigheder, som de værner om, for sammen at yde deres eget bidrag til bevarelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed i overensstemmelse med den forpligtelse, de har indgået under De forenede Nationers pagt,

som er besluttet på at forbedre den økonomiske og sociale situation gennem en uddybning af fælles politik samt ved forfølgelse af nye målsætninger, og på at sikre, at Fællesskabet kan fungere bedre ved at gøre det muligt for institutionerne at udøve deres beføjelser på betingelser, der i videst muligt omfang er i overensstemmelse med Fællesskabets interesser,

som tager i betragtning, at stats- og regeringscheferne på deres konference den 19.-21. oktober 1972 i Paris har godkendt målet: en gradvis gennemførelse af Den økonomiske og monetære Union,

som tager hensyn til bilaget til formandskabets konklusioner fra Det europæiske Råds samling den 6. og 7. juli 1978 i Bremen samt Det europæiske Råds resolution om oprettelse af Det europæiske monetære System (EMS) og dertil hørende spørgsmål, der blev vedtaget den 5. december 1978 i Bruxelles, og som bemærker, at Fællesskabet og medlemsstaternes centralbanker på grundlag af denne resolution har truffet en række foranstaltninger til iværksættelse af det monetære samarbejde,

HAR VEDTAGET at udfærdige denne akt og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE: ...

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING: ...

...

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I

Fælles bestemmelser

Artikel 1

De europæiske Fællesskaber og Det europæiske politiske Samarbejde har som målsætning sammen at bidrage til konkrete fremskridt i forbindelse med den europæiske sammenslutning.

De europæiske Fællesskaber bygger på traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt på de senere traktater og akter, der har ændret eller suppleret disse.

Det politiske Samarbejde gennemføres i henhold til afsnit III. Indholdet af dette afsnit bekræfter og supplerer de procedurer, som er fastlagt i rapporterne fra Luxembourg (1970), København (1973) og London (1981) samt i den højtidelige erklæring om Europæiske Union (1983), og den praksis, der gradvis er blevet indført medlemsstaterne imellem.

Artikel 2

Det europæiske Råd består af stats- og regeringscheferne i medlemsstaterne samt af formanden for Kommissionen for De europæiske Fællesskaber. Disse bistås af udenrigsministrene og et medlem af Kommissionen.

Det europæiske Råd samles mindst to gange årligt.

Artikel 3

De europæiske Fællesskabers institutioner, herefter benævnt som i det følgende, udøver deres myndighed og beføjelser på de betingelser og med de mål for øje, der er fastlagt i traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne og i de senere traktater og retsakter, der har ændret eller suppleret disse, samt i bestemmelserne i afsnit II.

De institutioner og organer, der har kompetence med hensyn til Det europæiske politiske Samarbejde, udøver deres myndighed og beføjelser på de betingelser og med det mål for øje, der er fastsat i afsnit III og i de i artikel 1, stk. 3, nævnte dokumenter.

AFSNIT II

Bestemmelser om ændring af traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber

Kapitel I

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Artikel 4

EKSF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 32d

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 41.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

Artikel 5

Artikel 45 i EKSF-traktaten suppleres med følgende stykke:

»Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.«

Kapitel II

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab

Afdeling I

Institutionelle bestemmelser

Artikel 6

1. Der indføres en samarbejdsprocedure som finder anvendelse for så vidt angår retsakter, der er baseret på artiklerne 7 og 49, artikel 54, stk. 2, artikel 56, stk. 2, 2. punkt., artikel 57 med undtagelse af stk. 2, 2. pkt., artiklerne 100A, 100B, 118A og 130E samt artikel 130Q, stk. 2, i EØF-traktaten.

2. I artikel 7, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »efter høring af Forsamlingen« til: »i samarbejde med Europa-Parlamentet«.

3. I artikel 49 i EØF-traktaten ændres ordene »vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg« til: »vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg,«.

4. I artikel 54, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen udsteder Rådet,« til: »på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg udsteder Rådet,«.

5. Artikel 56, stk. 2, 2. pkt., i EØF-traktaten affattes således:

»Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt.«

6. I artikel 57, stk. 1, i EØF-traktaten ændres ordene »og efter høring af Forsamlingen« til: »og i samarbejde med Europa-Parlamentet«.

7. Artikel 57, stk. 2, 3. pkt., i EØF-traktaten affattes således:

»I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i samarbejde med Europa-Parlamentet.«

Artikel 7

Artikel 149 i EØF-traktaten affattes således:

»Artikel 149

1. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse.

2. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse i samarbejde med Europa-Parlamentet, finder den nedenfor anførte procedure anvendelse:

- a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på de i stk. 1 anførte betingelser, på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.
- b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.
Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.
- c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra b) nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen.
Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.
- d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer. Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.
- e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag.

Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.

- f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra c), d) og e), træffer Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist anses Kommissionens forslag for ikke vedtaget.
- g) De i litra b) og f) omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

3. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de i stk. 1 og 2 nævnte procedurer.«

Artikel 8

Artikel 237, stk. 1, i EØF-traktaten affattes således:

»Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.«

Artikel 9

Artikel 238, stk. 2, i EØF-traktaten affattes således:

»Disse aftaler indgås af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.«

Artikel 10

Artikel 145 i EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelse:

»— i de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser. Ovennævnte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på for-

slag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen.«

Artikel 11

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 168A

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 177.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnevnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnevnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

Artikel 12

I artikel 188 i EØF-traktaten indsættes følgende som stk. 2:

»Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.«

Afdeling II

Bestemmelser om Fællesskabets grundlag og politik

Underafdeling I

Det indre marked

Artikel 13

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 8A

Fællesskabet vedtager foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i artiklerne 8B, 8C og 28, artikel 57, stk. 2, artikel 59, artikel 70, stk. 1, samt artiklerne 84, 99, 100A og 100B, og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat.

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat.«

Artikel 14

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 8 B

Kommissionen aflægger beretning til Rådet inden den 31. december 1988 og inden den 31. december 1990 om, hvorledes arbejdet med virkeliggørelsen af det indre marked skrider frem under hensyn til den i artikel 8 A fastsatte frist.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berørte sektorer.«

Artikel 15

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 8C

Ved udarbejdelsen af forslagene med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 8 A tager Kommissionen hensyn til omfanget af den indsats, der inden for økonomier

på forskellige udviklingstrin må gøres i den periode, i hvilken det indre marked oprettes, og den kan fremsætte forslag om hensigtsmæssige bestemmelser.

Hvis disse bestemmelser tager form af undtagelser, skal de være af midlertidig karakter og medføre de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion.«

Artikel 16

1. Artikel 28 i EØF-traktaten affattes således:

»Artikel 28

1. Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af todsatser i den fælles toldtarif.«

2. Artikel 57, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Enstemmighed kræves i forbindelse med direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.«

3. I artikel 59, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »med enstemmighed« til: »med kvalificeret flertal«.

4. I artikel 70, stk. 1, affattes de to sidste punktummer således:

»Rådet udsteder med kvalificeret flertal direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering. For foranstaltninger, der udgør et tilbageskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser, kræves der enstemmighed.«

5. I artikel 84, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »med enstemmighed« til: »med kvalificeret flertal«.

6. Artikel 84, stk. 2, i EØF-traktaten suppleres med følgende afsnit:

»Procedurebestemmelserne i artikel 75, stk. 1, og 3, finder anvendelse.«

Artikel 17

Artikel 99 i EØF-traktaten affattes således:

»Artikel 99

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter

høring af Europa-Parlamentet, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den i artikel 8A fastsatte frist.«

Artikel 18

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 100A

1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne Traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 8 A fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelser af Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau.

4. Når en Medlemsstat, efter at Rådet med kvalificeret flertal har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at anvende nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 36, eller som vedrører beskyttelse af arbejdsmiljøet og miljøbeskyttelse, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

Kommissionen bekræfter de pågældende bestemmelser efter at have konstateret, at de ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til

Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

5. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklause, der bemyndiger Medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 36, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.«

Artikel 19

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 100B

1. I løbet af 1992 gennemgår Kommissionen med hver enkelt Medlemsstat de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af artikel 100A, og som ikke er blevet harmoniseret i henhold til nævnte artikel.

Rådet, der træffer afgørelse i henhold til bestemmelserne i artikel 100A, kan vedtage, at bestemmelser, der er gældende i en Medlemsstat, skal anerkendes som værende ligeværdige med bestemmelser, der anvendes af en anden Medlemsstat.

2. Artikel 100A, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

3. Kommissionen foretager den i stk. 1, første afsnit, omhandlede gennemgang og fremsætter passende forslag i så god tid, at Rådet kan træffe afgørelse inden udgangen af 1992.«

Underafdeling II

Monetær kapacitet

Artikel 20

1. I tredje del, afsnit II, i EØF-traktaten ind sættes et nyt kapitel I med følgende ordlyd:

»Kapitel I

Samarbejde vedrørende den økonomiske og monetære politik

(Den økonomiske og monetære union)

Artikel 102A

1. Med henblik på at sikre den konvergens i den økonomiske og monetære politik, der

223 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

er nødvendig for den videre udvikling af Fællesskabet, samarbejder Medlemsstaterne i overensstemmelse med målsætningen i artikel 104. De tager herunder hensyn til erfaringerne fra samarbejdet inden for rammerne af Det europæiske monetære System og udviklingen af ECUen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. I det omfang den videre udvikling inden for den økonomiske og monetære politik kræver, at der gennemføres institutionelle ændringer, skal dette ske i overensstemmelse med artikel 236. Ved institutionelle ændringer på det monetære område skal Det monetære Udvalg og Udvalget af direktionsformænd for Centralbankerne ligeledes høres.«

2. Kapitel 1, 2 og 3 bliver henholdsvis kapitel 2, 3 og 4.

Underafdeling III

Socialpolitik

Artikel 21

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 118A

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og sætter sig som mål at harmonisere vilkårene på dette område på et stadig stigende niveau.

2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne.

I disse direktiver undgås det, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

3. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.«

Artikel 22

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelse:

»Artikel 118B

Kommissionen bestræber sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, idet denne dialog, hvis parterne finder det ønskeligt, kan føre til, at der knyttes aftalemæssige forbindelser.«

Underafdeling IV

Økonomisk og social samhørighed

Artikel 23

I tredje del i EØF-traktaten indsættes et afsnit V med følgende ordlyd:

»Afsnit V

Økonomisk og social samhørighed

Artikel 130A

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

Fællesskabet stræber navnlig efter at fremme ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindst begunstige områders stilling.

Artikel 130B

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130A. Gennemførelsen af Fællesskabets øvrige politik og det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artiklerne 130A og 130C og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter virkeliggørelsen med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene (Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, Den europæiske Socialfond og Den europæiske fond for Regionaludvikling), Den europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Artikel 130C

Den europæiske fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regi-

onale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og den strukturelle tilpasning af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

Artikel 130D

Straks efter ikrafttrædelsen af den europæiske fælles akt forelægger Kommissionen Rådet et samlet forslag med henblik på i opbygningen af de eksisterende strukturfonde (Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, Den europæiske Socialfond og Den europæiske fond for Regionaludvikling) og i reglerne for deres funktion at foretage de ændringer, som måtte være nødvendige for at præcisere og rationalisere deres opgaver med det formål at bidrage til virkeliggørelsen af målsætningerne i artikel 130A og 130C, samt med henblik på at øge fondenes effektivitet og samordne deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra de eksisterende finansielle instrumenter. Rådet træffer med enstemighed afgørelse om dette forslag inden for en frist på et år, efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

Artikel 130E

Efter vedtagelsen af den i artikel 130D nævnte afgørelse træffes gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den europæiske fond for Regionaludvikling af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet.

For så vidt angår Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, og Den europæiske Socialfond finder henholdsvis artikel 43, 126 og 127 fortsat anvendelse.«

Underafdeling V

Forskning og teknologisk udvikling

Artikel 24

I tredje led i EØF-traktaten indsættes et afsnit VI med følgende ordlyd:

»Afsnit VI

Forskning og teknologisk udvikling

Artikel 130F

1. Fællesskabet sætter sig som mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for den europæiske industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne.

2. I dette øjemed opmuntrer Fællesskabet virksomhederne, herunder de mindre og mellemstore virksomheder, forskningscentre og universiteterne i deres indsats for forskning og teknologisk udvikling; det støtter deres samarbejdsbestræbelser, idet det i særdeleshed søger at gøre det muligt for virksomhederne fuldt ud at udnytte mulighederne i Fællesskabets indre marked, især ved at skabe fri adgang til de enkelte landes offentlige indkøbsaftaler, ved at fastlægge fælles standarder og ved at fjerne juridiske og fiskale hindringer for dette samarbejde.

3. Ved gennemførelsen af disse målsætninger tages der særligt hensyn til forbindelsen mellem de fælles bestræbelser inden for forskning og teknologisk udvikling, virkeliggørelsen af det indre marked og iværksættelsen af Fællesskabets politik i øvrigt, navnlig for så vidt angår konkurrence og samhandel.

Artikel 130G

Med henblik på at nå disse mål gennemfører Fællesskabet følgende foranstaltninger, som skal supplere de i Medlemsstaterne iværksatte foranstaltninger:

- a) iværksættelse af programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration gennem fremme af samarbejdet med virksomheder, forskningscentre og universiteter;
- b) fremme af samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelände og internationale organisationer;
- c) udbredelse og udnyttelse af resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet;
- d) Fremme af uddannelse og mobilitet for så vidt angår forskere i Fællesskabet.

Artikel 130H

Medlemsstaterne samordner indbyrdes i forbindelse med Kommissionen den politik og de programmer, der gennemføres på nati-

onalt plan. Kommissionen kan i nær kontakt med Medlemsstaterne tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme denne samordning.

Artikel 130I

1. Fællesskabet vedtager et flerårigt rammeprogram, hvori indgår samtlige dets foranstaltninger. Rammeprogrammet fastsætter de videnskabelige og tekniske mål, fastlægger deres indbyrdes prioritet, angiver de store linjer for de påtænkte foranstaltninger og fastsætter det beløb, der skønnes nødvendigt, samt de nærmere vilkår for Fællesskabets deltagelse i finansieringen af det samlede program og fordelingen af dette beløb på de forskellige påtænkte foranstaltninger.

2. Rammeprogrammet kan tilpasses eller udbygges på baggrund af udviklingen.

Artikel 130K

Rammeprogrammet iværksættes ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes i forbindelse med hver enkelt foranstaltning. Hvert særprogram præciserer de nærmere bestemmelser for dets gennemførelse, fastsætter dets varighed og stiller de midler til rådighed, der skønnes nødvendige.

Rådet fastsætter de nærmere bestemmelser for udbredelse af den viden, der opnås som resultat af særprogrammerne.

Artikel 130L

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan der vedtages supplerende programmer, hvori der kun deltager nogle medlemsstater, som sikrer finansieringen med forbehold af eventuel deltagelse fra Fællesskabets side.

Rådet vedtager de regler, der skal finde anvendelse på supplerende programmer, navnlig vedrørende udbredelse af viden og adgang for andre Medlemsstater.

Artikel 130M

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet i forståelse med de pågældende Medlemsstater åbne mulighed for deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere Medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer.

Artikel 130N

Under iværksættelsen af det flerårige ramme-program kan Fællesskabet åbne mulighed for et samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande eller internationale organisationer.

De nærmere bestemmelser for dette samarbejde kan fastlægges ved internationale aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Artikel 130O

Fællesskabet kan oprette fællesforetagender eller enhver anden struktur, der er nødvendig for korrekt gennemførelse af programmerne for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

Artikel 130P

1. Finansieringsvilkårene for det enkelte program, herunder en eventuel deltagelse fra Fællesskabets side, fastlægges i forbindelse med programmets vedtagelse.

2. Størrelsen af Fællesskabets årlige bidrag vedtages som led i budgetproceduren, dog med forbehold af andre former for en eventuel medvirken fra Fællesskabets side. Det samlede beløb af de anslåede udgifter til særprogrammerne må ikke overstige den finansielle ramme, der er fastsat i rammeprogrammet.

Artikel 130Q

1. Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg de i artiklerne 130I og 130O omhandlede bestemmelser.

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og i samarbejde med Europa-Parlamentet, de i artiklerne 130K, 130L, 130M, 130N samt 130P, stk. 1, omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende medlemsstaters samtykke.«

Underafdeling VI

Miljø

Artikel 25

I tredje del i EØF-traktaten indsættes et afsnit VII med følgende ordlyd:

»Afsnit VII

Miljø*Artikel 130R*

1. Fællesskabets virke på miljøområdet har til formål:

- at bevare, beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet,
- at bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed,
- at sikre, at naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt.

2. Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet bygger på principperne om forebyggende indgreb, om udbedring af miljøskader fortrinsvis ved kilden og om, at forurenere betaler. Kravene med hensyn til miljøbeskyttelse er en vigtig bestanddel af Fællesskabets politik på andre områder.

3. Ved udarbejdelsen af Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet skal der tages hensyn til:

- eksisterende videnskabelige og tekniske data,
- de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet,
- fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse,
- den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder.

4. Fællesskabet handler på miljøområdet i det omfang, de i stk. 1 anførte mål kan gennemføres bedre på fællesskabsplan end på rent nationalt plan. Med forbehold af visse foranstaltninger af fællesskabskarakter drager Medlemsstaterne omsorg for finansiering og gennemførelse af de øvrige foranstaltninger.

5. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende samarbejdet for så vidt angår Fællesskabet nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Det foregående afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel 130S

Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg afgørelse om de foranstaltninger, der skal iværksættes af Fællesskabet.

Rådet fastsætter på de i foregående stykke anførte betingelser, hvad der henhører under afgørelser, som skal træffes med kvalificeret flertal.

Artikel 130T

Beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i fællesskab i henhold til artikel 130S, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.«

Kapitel III

Bestemmelser om ændring af

Traktaten om oprettelse af

Det europæiske Atomenergifællesskab

Artikel 26

Euratom-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 140A

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 150.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og æn-

dringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

Artikel 27

I artikel 160 i Euratom-traktaten indsættes følgende som stk. 2:

»Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.«.

Kapitel IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 28

Bestemmelserne i denne akt berører ikke bestemmelserne i instrumenterne vedrørende kongeriget Spaniens og republikken Portugals tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Artikel 29

I artikel 4, stk. 2, i Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om Fællesskabets ordning med egne indtægter ændres ordene »størrelsen af og fordelingsnøglen for disse bidrag fastsættes ved en af Rådet med enstemmighed truffet afgørelse« til »størrelsen af og fordelingsnøglen for disse bidrag fastsættes ved en af Rådet med kvalificeret flertal truffet afgørelse, efter indhentet samtykke fra de berørte medlemsstater.

Denne ændring berører ikke den juridiske karakter af ovennævnte afgørelse.

AFSNIT III

Traktatbestemmelser om Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde

Artikel 30

For Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde gælder følgende bestemmelser:

1. De høje kontraherende parter, medlemmer af De europæiske Fællesskaber, bestræber sig på i fællesskab at formulere og iværksætte en europæisk udenrigspolitik.
2. a) De høje kontraherende parter forpligter sig til at informere hinanden gensidigt og til at konsultere hinanden om ethvert udenrigspolitisk spørgsmål af generel interesse for at sikre, at deres samlede indflydelse udøves mest effektivt gennem samordning, overensstemmelse mellem deres holdninger og gennemførelse af fælles handlinger.
b) Konsultationerne finder sted, inden de høje kontraherende parter fastlægger deres endelige holdning.
c) Hver kontraherende part tager i sin stillingtagen og i sine nationale handlinger fuldt ud de andre partners holdninger i betragtning og tager behørigt hensyn til den interesse, som ligger i vedtagelsen og iværksættelsen af fælles europæiske holdninger.
For at øge deres mulighed for fælles udenrigspolitisk handling sikrer de høje kontraherende parter den gradvise udvikling og fastlæggelse af fælles principper og målsætninger.
Fastlæggelsen af fælles holdninger udgør et udgangspunkt for de høje kontraherende parters politik.
d) De høje kontraherende parter bestræber sig på at undgå enhver handling eller stillingtagen, som kan skade deres effektivitet som en samlet kraft i internationale anliggender eller inden for internationale organisationer.
3. a) Udenrigsministrene og et medlem af Kommissionen mødes mindst fire gange om året inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde. De kan ligeledes behandle udenrigspolitiske spørgsmål inden for rammerne af Det politiske Samarbejde i forbindelse med møder i Rådet for De europæiske Fællesskaber.
b) Kommissionen inddrages fuldt ud i Det politiske Samarbejde.

c) For at gøre det muligt hurtigt at vedtage fælles holdninger og gennemføre fælles handlinger afholdt de høje kontraherende parter sig så vidt muligt fra at skabe hindringer for tilvejebringelsen af en konsensus og for den fælles handling, som måtte følge heraf.

4. De høje kontraherende parter sikrer, at Europa-Parlamentet inddrages snævert i Det europæiske politiske Samarbejde. Med henblik herpå underretter formandskabet regelmæssigt Europa-Parlamentet om udenrigspolitiske emner, som behandles inden for rammerne af Det politiske Samarbejde, og påser, at der i disse drøftelser tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

5. Der bør være sammenhæng mellem Det europæiske Fællesskabs eksterne politik og den politik, som er vedtaget inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

Formandskabet og Kommissionen har hver inden for sin kompetence et særligt ansvar for at sikre tilvejebringelsen og opretholdelsen af denne sammenhæng.

6. a) De høje kontraherende parter finder, at et snævrere samarbejde i spørgsmål vedrørende den europæiske sikkerhed vil kunne yde et væsentligt bidrag til udviklingen af Europas identitet i udenrigspolitiske spørgsmål. De er indstillet på at styrke samordningen af deres holdninger vedrørende de politiske og økonomiske aspekter af sikkerheden.
b) De høje kontraherende parter er besluttet på at bevare de teknologiske og industrielle betingelser, der er nødvendige for deres sikkerhed. De vil arbejde herfor, såvel på nationalt plan, som, såfremt dette er hensigtsmæssigt, inden for rammerne af de kompetente institutioner og organer.
c) Bestemmelserne i dette afsnit er ikke til hinder for et snævrere samarbejde på det sikkerhedsmæssige område mellem visse af de høje kontraherende parter inden for rammerne af Den vesteuropæiske Union og af Atlantpagten.
7. a) De høje kontraherende parter vil i de internationale organisationer og på de internationale konferencer, som de deltager i, bestræbe sig på at indtage fælles holdninger inden for de emner, der er omfattet af dette afsnit.

- b) I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvor ikke samtlige høje kontraherende parter deltager, vil de, der deltager, fuldt ud tage hensyn til de holdninger, der er opnået enighed om inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.
8. De høje kontraherende parter etablerer, hver gang de anser det for nødvendigt, en politisk dialog med tredjelande og regionale grupper.
9. De høje kontraherende parter og Kommissionen udbygger, gennem gensidig bistand og information, samarbejdet mellem deres repræsentationer, som er akkrediteret i tredjelande eller ved internationale organisationer.
10. a) Formandskabet for Det europæiske politiske Samarbejde varetages af den høje kontraherende part, som varetager formandskabet for Rådet for De europæiske Fællesskaber.
- b) Formandskabet har ansvaret for så vidt angår initiativer og koordinering samt i spørgsmål om at repræsentere medlemsstaterne over for tredjelande med hensyn til de aktiviteter, der vedrører Det europæiske politiske Samarbejde. Formandskabet er endvidere ansvarligt for den daglige ledelse af Det politiske Samarbejde, især for fastlæggelse af mødeplan, samt for indkaldelse og tilrettelæggelse af møder.
- c) De politiske direktører mødes regelmæssigt i Den politiske Komité for at give den nødvendige fremdrift, at sikre kontinuiteten i Det europæiske politiske Samarbejde og at forberede ministrenes drøftelser.
- d) Den politiske Komité, eller om nødvendigt et møde på ministerniveau, indkaldes inden for otteogfyre timer efter anmodning fra mindst tre medlemsstater.
- e) Gruppen af europæiske Korrespondenter har til opgave, efter retningslinjer fra Den politiske Komité, at følge gennemførelsen af Det europæiske politiske Samarbejde og at studere problemer af generel organisatorisk karakter.
- f) Der holdes møder i arbejdsgrupper efter Den politiske Komités retningslinjer.
- g) Et sekretariat, placeret i Bruxelles, bistår formandskabet med forberedelsen

og gennemførelsen af arbejdet inden for Det europæiske politiske Samarbejde samt med administrative spørgsmål. Sekretariatet udøver sine funktioner under formandskabets ledelse.

11. Med hensyn til privilegier og immuniteter sidestilles medlemmerne af sekretariatet for Det europæiske politiske Samarbejde med medarbejderne ved de høje kontraherende parters diplomatiske repræsentationer på det sted, hvor sekretariatet er placeret.

12. Fem år efter denne akts ikrafttræden undersøger de høje kontraherende parter, om der er grund til at tage afsnit III op til revision.

AFSNIT IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 31

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører Domstolens kompetence samt udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på bestemmelserne i afsnit II og på artikel 32 i denne akt; de finder anvendelse på disse bestemmelser på samme betingelser som på bestemmelserne i nævnte traktater.

Artikel 32

Med forbehold af artikel 3, stk. 1, samt afsnit II og artikel 31 er der intet i denne akt, der berører traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og de senere traktater og akter, der har ændret eller suppleret disse.

Artikel 33

1. Denne akt skal ratificeres af de høje kontraherende parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks regering.

2. Denne akt træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel 34

Denne akt der er udarbejdet i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de

øvrige signatarstaters regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne akt.

UDFÆRDIGET I...

SLUTAKT

Konferencen af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, indkaldt til møde i Luxembourg den af

som har fortsat arbejdet i Luxembourg og Bruxelles, og som efter afslutningen af dette er trådt sammen i , har fastlagt følgende tekst:

I

Europæisk fælles akt

II

I forbindelse med undertegnelsen af denne tekst har konferencen vedtaget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne slutakt:

1. Erklæring om Kommissionens gennemførelsesbeføjelser
2. Erklæring om Domstolen
3. Erklæring om artikel 8A i EØF-traktaten
4. Erklæring om artikel 100A i EØF-traktaten
5. Erklæring om artikel 100B i EØF-traktaten
6. Generel erklæring om artikel 13-19 i den europæiske fælles akt
7. Erklæring om artikel 118A i EØF-traktaten
8. Erklæring om artikel 130D i EØF-traktaten
9. Erklæring om artikel 130R i EØF-traktaten
10. Erklæring fra de høje kontraherende parter om afsnit III i den europæiske fælles akt
11. Erklæring om artikel 30, stk. 10, litra g i den europæiske fælles akt.

Konferencen har endvidere taget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne slutakt, til efterretning:

1. Erklæring fra formandskabet om den frist, inden for hvilken Rådet skal træffe

afgørelse ved første behandling (EØF-traktatens artikel 149, stk. 2)

2. Politisk erklæring fra medlemsstaternes regeringer om fri bevægelighed for personer
3. Erklæring fra regeringen for Den helleenske Republik om artikel 8A i EØF-traktaten
4. Erklæring fra Kommissionen om artikel 28 i EØF-traktaten
5. Erklæring fra regeringen for Irland om artikel 57, stk. 2, i EØF-traktaten.
6. Erklæring fra regeringen for republikken Portugal om artikel 59, stk. 2, og artikel 84 i EØF-traktaten
7. Erklæring fra regeringen for kongeriget Danmark om artikel 118A i EØF-traktaten
8. Erklæring fra formandskabet og Kommissionen om Fællesskabets monetære kapacitet
9. Erklæring fra regeringen for kongeriget Danmark om det europæiske politiske samarbejde.

Erklæring om Kommissionens gennemførelsesbeføjelser

Konferencen anmoder Fællesskabets instanser om inden aktens ikrafttræden at vedtage de principper og bestemmelser, på grundlag af hvilke Kommissionens gennemførelsesbeføjelser skal fastlægges i hvert enkelt tilfælde.

I denne sammenhæng opfordrer konferencen Rådet til i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen for så vidt angår det af artikel 100A i EØF-traktaten dækkede område, navnlig at give fremgangsmåden med det rådgivende udvalg en fremtrædende plads under hensyn til en hurtig og effektiv afvikling af beslutningsprocessen.

Erklæring om Domstolen

Konferencen er af den opfattelse, at bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 32d, stk. 1, i EØF-traktatens artikel 168A, stk. 1, og i Euratom-traktatens artikel 140A, stk. 1, ikke er til hinder for en eventuel overdragelse af retslig kompetence, som måtte blive vedtaget inden for rammerne af konventioner, der indgås mellem medlemsstaterne.

Erklæring om artikel 8A i EØF-traktaten

Konferencen ønsker med artikel 8A at give udtryk for stærk politisk vilje til, at der inden den 1. januar 1993 træffes de nødvendige afgørelser for gennemførelsen af det indre marked, der er omhandlet i denne bestemmelse, og navnlig de afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af Kommissionens program, således som det foreligger i hvidbogen vedrørende det indre marked.

Fastsættelsen af datoen den 31. december 1992 indebærer ikke nogen automatisk retsvirkning.

Erklæring om artikel 100A i EØF-traktaten

Kommissionen vil i sine forslag i henhold til artikel 100A, stk. 1, som instrument fortrinsvis anvende direktiver, hvis harmoniseringen i én eller flere medlemsstater kræver en ændring af lovbestemmelserne.

Erklæring om artikel 100B i EØF-traktaten

Konferencen er af den opfattelse, at EØF-traktatens artikel 8C i betragtning af dens almengyldighed også gælder i henseende til de forslag, som Kommissionen skal fremsætte i medfør af EØF-traktatens artikel 100B.

Generel erklæring om artikel 13-19 i den europæiske fælles akt

Intet i disse bestemmelser berører medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger, som de anser for nødvendige for at kontrollere immigration fra tredjelande og for at bekæmpe terrorisme, kriminalitet, narkotikahandel og ulovlig handel med kunstværker og antikviteter.

Erklæring ad artikel 118A, stk. 2, i EØF-traktaten

Konferencen konstaterer, at der ved behandlingen af artikel 118A, stk. 2, i EØF-traktaten, var enighed om, at Fællesskabet ved fastlæggelsen af minimumsforskrifter til beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed ikke har til hensigt at stille arbejdstagerne i små og mellemstore virksomheder ringere på sagligt ubegrundet vis.

Erklæring om artikel 130D i EØF-traktaten

Konferencen henviser herom til konklusionerne fra Det europæiske Råds samling i Bruxelles i marts 1984, der lyder som følger:

»De finansielle midler, der afsættes til fondenes interventioner, under hensyn til de integrerede Middelhavsprogrammer, skal forøges væsentligt i faste priser inden for rammerne af finansieringsmulighederne.«

Erklæring om artikel 130R i EØF-traktaten

ad stk. 1, tredje led

Konferencen bekræfter, at Fællesskabets aktion på miljøområdet ikke må gribe ind i medlemsstaternes politik vedrørende udnyttelse af energiressourcerne.

ad stk. 5, andet afsnit

Konferencen er af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 130R, stk. 5, andet afsnit, ikke berører de principper, der følger af Domstolens dom i AETR-sagen.

Erklæring fra de høje kontraherende parter om afsnit III i den europæiske fælles akt

De høje kontraherende parter i afsnit III om Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde bekræfter deres åbenhed over for andre europæiske lande, som deler de samme idealer og målsætninger. De er især enige om at styrke deres forbindelser med Europarådets medlemslande og med andre demokratiske europæiske lande, med hvilke de har venskabelige forbindelser og et nært samarbejde.

Erklæring om artikel 30, stk. 10, litra g i den europæiske fælles akt

Konferencen er af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 30, stk. 10, litra g), ikke berører afgørelsen af 8. april 1965 truffet

fet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende den foreløbige placering af visse af Fællesskabernes institutioner og tjenester.

Erklæring fra formandskabet om den frist, inden for hvilken Rådet skal træffe afgørelse ved første behandling (EØF-traktatens artikel 149, stk. 2)

For så vidt angår udtalelsen fra Det europæiske Råds samling i Milano om, at Rådet må søge at forbedre sin beslutningsproces, har formandskabet givet udtryk for, at det er dets hensigt at sørge for, at det pågældende arbejde fuldføres snarest muligt.

Politisk erklæring fra medlemsstaternes regeringer om fri bevægelighed for personer

Med henblik på at fremme den frie bevægelighed for personer samarbejder medlemsstaterne, med forbehold af Fællesskabets beføjelser, navnlig for så vidt angår indrejse, færden og ophold for statsborgere fra tredjelande. De samarbejder ligeledes for så vidt angår bekæmpelse af terrorisme, kriminalitet, narkotikahandel og ulovlig handel med kunstværker og antikviteter.

Erklæring fra regeringen for Den helleenske Republik om artikel 8A i EØF-traktaten

Grækenland er af den opfattelse, at udviklingen af de fælles politikker og aktioner samt vedtagelsen af foranstaltninger på grundlag af artikel 70, stk. 1, og artikel 84 må ske på en sådan måde, at det ikke skader følsomme sektorer i medlemsstaternes økonomier.

Erklæring fra Kommissionen om artikel 28 i EØF-traktaten

For så vidt angår Kommissionens egne interne procedurer skal den sikre sig, at de forandringer, som ændringen af artikel 28 i EØF-traktaten medfører, ikke forsinkes dens svar på hastende anmodninger om ændring eller suspension af satserne i den fælles toldtarif.

Erklæring fra regeringen for Irland om artikel 57, stk. 2, i EØF-traktaten

Irland bekræfter sin indforståelse med, at der træffes afgørelse med kvalificeret flertal i henhold til artikel 57, stk. 2, men bemærker samtidig, at forsikringsvirksomhed i Irland er et særlig følsomt område, og at det har været nødvendigt at træffe særforanstaltninger for at beskytte forsikringstagere og tredjemænd. For så vidt angår harmoniseringen af lovgivningerne på forsikringsområdet forventer den irske regering at kunne regne med en forstående holdning hos Kommissionen og Fællesskabets øvrige medlemsstater, såfremt Irland senere skulle komme i en situation, hvor den irske regering finder det nødvendigt at indføre særbestemmelser for forsikringsvirksomhed i Irland.

Erklæring fra regeringen for republikken Portugal om artikel 59, stk. 2, og artikel 84 i EØF-traktaten

Portugal finder, at en ændring fra at træffe afgørelse med enstemmighed til at træffe afgørelse med kvalificeret flertal i henhold til artikel 59, stk. 2, og artikel 84, som ikke har været forudset under forhandlingerne om Portugals tiltrædelse af Fællesskaberne, og som i væsentlig grad ændrer »l'acquis communautaire«, ikke må være til skade for følsomme og vitale sektorer i den portugisiske økonomi, og at der må træffes passende specifikke overgangsforanstaltninger, hver gang det er nødvendigt for at forhindre eventuelle negative konsekvenser for disse sektorer.

Erklæring fra regeringen for kongeriget Danmark om artikel 100A i EØF-traktaten

Den danske regering konstaterer, at i tilfælde, hvor et medlemsland skønner at foranstaltninger vedtaget i medfør af artikel 100A ikke sikrer højere krav til arbejdsmiljø, miljøbeskyttelse eller de i artikel 36 nævnte hensyn, garanterer bestemmelserne i artikel 100A, stk. 4, at det pågældende medlemsland kan anvende nationale bestemmelser. De nationale bestemmelser gennemføres med de nævnte formål for øje og må ikke indebære skjult protektionisme.

Erklæring fra formandskabet og Kommissionen om Fællesskabets monetære kapacitet

Formandskabet og Kommissionen er af den opfattelse, at de bestemmelser vedrøren-

de Fællesskabets monetære kapacitet, der indsættes i EØF-traktaten, ikke berører muligheden for en videre udvikling inden for rammerne af de eksisterende beføjelser.

Erklæring fra regeringen for kongeriget Danmark om Det europæiske politiske Samarbejde

Den danske regering konstaterer, at indgåelsen af afsnit III om Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde ikke påvirker Danmarks deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at skabe hjemmel for afholdelse af en vejledende folkeafstemning om EF-reformen (EF-pakken).

Lovforslaget indeholder nærmere regler om folkeafstemningens afholdelse, herunder om hvornår afstemningen skal finde sted, afstemningstemaet og om hvem der er berettiget til at deltage i afstemningen.

Det er i den statsretlige teori almindeligt antaget, at der ikke efter grundloven er noget til hinder for, at der ved lov iværksættes folkeafstemning uden for de tilfælde, der udtrykkeligt er nævnt i grundloven, såfremt afstemningsresultatet ikke skal tillægges bindende virkning, men alene tjene som vejledning for regeringen og folketinget om befolkningens stilling til et bestemt spørgsmål.

På den baggrund er det foreslået, at folkeafstemningen skal være *vejledende*. Folkeafstemningsresultat vil således ikke være bindende for regeringen og folketinget.

Folkeafstemningen vedrører det forhandlingsresultat om en EF-reform, der er optaget som bilag til loven. En nærmere redegørelse for indholdet af forhandlingsresultatet (EF-pakken) findes nedenfor under pkt. 2 og 3.

De nærmere regler for folkeafstemningens afholdelse svarer til dem, der efter folketingsvalglovens kapitel VII og VIII gælder for folkeafstemninger, der afholdes i henhold til grundlovens § 20, stk. 2, § 29, stk. 2 og § 42.

Udgifterne i forbindelse med folkeafstemningen afholdes af kommunerne i overensstemmelse med de almindelige regler om omkostninger ved folketingsvalg og folkeafstemninger i folketingsvalglovens § 82.

2. Forhandlingsresultatet om EF-reformen er blevet til på følgende baggrund:

Den 22. juli 1985 besluttede EF-landene at indkalde en regeringskonference for at drøfte ændringer i Rom-traktaten (EØF-traktaten). Beslutningen blev taget på grundlag af Rom-traktatens artikel 236, der foreskriver proceduren i tilfælde af forslag

om ændring af traktaten. Samtidig besluttede medlemslandene at indlede drøftelser om udarbejdelse af en traktat vedrørende Det europæiske politiske Samarbejde (EPS).

Medlemslandene, herunder Spanien og Portugal, har i regeringskonferencen været repræsenteret af deres udenrigsministre. Det første møde blev afholdt den 9. september 1985. I løbet af 1985 blev der yderligere afholdt møder den 21. oktober, den 11. november, den 19. november og den 25. november. Status for regeringskonferencen blev endvidere behandlet på Det europæiske Råds møde den 2.-3. december 1985 i Luxembourg. De sidste forhandlinger fandt sted den 16.-17. december 1985 i Bruxelles.

Størsteparten af medlemslandene samt EF-Kommissionen har i løbet af forhandlingerne fremlagt egne forslag til ændring af Rom-traktaten samt til en traktat vedrørende Det europæiske politiske Samarbejde.

Den 17. oktober 1985 fremlagde Danmark egne forslag til ændring af Rom-traktaten. Danmarks forslag vedrørte følgende emner:

- Lokal valgret m.v.
- Forskning og teknologi
- Energipolitik
- Beskæftigelse
- Arbejds miljø
- Miljø
- Bistandspolitik
- Europæiske tredjestaters deltagelse i EF-samarbejdet

Formålet med de danske forslag var at påvirke forhandlingerne i retning af de emner, som Danmark tillægger størst betydning i samarbejdet. Det kunne mest hensigtsmæssigt ske ved fremlæggelse af konkrete danske forslag til ændring af traktaterne, således at de danske forslag indgik i forhandlingerne på lige fod med forslag fra andre medlemslande eller Kommissionen.

Forhandlingerne blev i realiteten afsluttet på Det europæiske Råds møde i Luxembourg. Ti regeringer gav her tilslutning til de foreslåede æn-

dringer i Rom-traktaten samt til det foreliggende traktatudkast vedrørende det europæiske udenrigspolitiske samarbejde.

Den italienske regering tog forbehold, idet Italien ønskede at afvente Europa-Parlamentets stilling, hvorefter sagen skulle drøftes i det italienske parlament.

Den danske regering meddelte, at den ikke kunne tage stilling på dette møde.

3. Forhandlingsresultatet kan sammenfattes på følgende måde:

a. De foreslåede EF-traktatændringer samt EPS-traktatbestemmelserne præsenteres som to formelt adskilte elementer i ét dokument, som betegnes Den europæiske fælles Akt. Denne akt indeholder tillige visse generelle målsætninger for samarbejdet.

Ændringerne i Rom-traktaten berører forskellige dele af samarbejdet, herunder etablering af det store fælles marked, hørsyn til arbejdsmiljø og miljø samt Europa-Parlamentets rolle.

Traktatbestemmelserne vedrørende det europæiske udenrigspolitiske samarbejde er i det store og hele en sammenfatning af de EPS-samarbejdsregler, der gælder på indværende tidspunkt.

I tilslutning til forhandlingerne i regeringskonferencen har medlemslandene afgivet en række erklæringer, som indgår i forhandlingsresultatet.

b. Fællesakten indeholder en række indledende bemærkninger (præambel), som henviser til og gentager en række af de målsætninger for det europæiske samarbejde, som er kommet til udtryk ved tidligere lejligheder.

Det siges i Fællesaktens indledende afsnit, at De europæiske Fællesskaber (EF) og Det europæiske politiske Samarbejde (EPS) har som målsætning sammen at bidrage til konkrete fremskridt i forbindelse med den europæiske sammenslutning.

Det slås endvidere fast, at EF og EPS er to adskilte samarbejdsformer.

På tilsvarende måde fastlægges, at institutionerne og beslutningsprocesserne for henholdsvis EF og EPS holdes adskilt. Hver samarbejdsform har sine egne procedurer og regler, som skal respekteres.

Herudover beskrives Det europæiske Råds sammensætning, som den kendes i dag.

c. Ændringerne i traktatgrundlaget for EF indeholder følgende elementer:

1° Der gennemføres adgang til en effektivisering af Domstolens arbejde, specielt vedrørende personalesager, som traditionelt har optaget meget

af Domstolens tid og dermed bidraget til at trække en række vigtigere og principielle sager i langdrag. Denne effektivisering ændrer ikke ved Domstolens grundlæggende virke.

2° Der foreslås en samarbejdsprocedure for forholdet mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet for de områder, der omfattes af den foreslåede traktatændring.

Denne samarbejdsprocedure ændrer ikke ved den opgavefordeling mellem institutionerne, som er fastlagt i traktaten. Det er fortsat alene Rådet, som træffer beslutninger. Det er fortsat alene Kommissionen, som fremlægger forslag. Parlamentet har fortsat alene adgang til at fremsætte synspunkter. Parlamentets udtalelse kan føre til, at Rådet skal træffe beslutning med enstemmighed, uanset om traktaten foreskriver afstemning med kvalificeret flertal.

Den foreslåede samarbejdsprocedure omfatter to faser:

Den første fase indebærer, at Kommissionen fremlægger forslag, at Parlamentet udtaler sig, at Rådet fastsætter en fælles holdning.

Dette svarer til situationen efter de gældende regler.

Det nye er, at Parlamentet får lejlighed til at fremlægge sine synspunkter endnu engang efter at være blevet gjort bekendt med Rådets fælles holdning.

Hvis Parlamentet undlader at udtale sig eller tilslutter sig Rådets fælles holdning, afsluttes proceduren uden yderligere skridt med en rådsvedtagelse.

Hvis Parlamentet afviser Rådets fælles holdning, kan Rådet kun træffe beslutning med enstemmighed.

Hvis Parlamentet ønsker at fremsætte ændringsforslag, tilsendes disse Kommissionen. Det er herefter op til Kommissionen at afgøre, om den ønsker at indarbejde eller afvise Parlamentets ændringsforslag. Når Kommissionen har afsluttet sine overvejelser, forelægges sagen på ny Rådet (med eller uden indarbejdelse af Parlamentets ændringsforslag i Kommissionens forslag). Rådet tager i henhold til traktaten stilling til Kommissionens forslag med kvalificeret flertal.

Afvisning af Rådets fælles holdning eller ændringsforslag kræver tilslutning fra et flertal af Parlamentets medlemmer.

Den foreslåede samarbejdsprocedure finder alene anvendelse på følgende artikler i den gældende traktat: Artikel 7; artikel 49; artikel 54, stk.

2; artikel 56, stk. 2, 2. pkt. samt artikel 57 med undtagelse af stk. 2, 2. pkt. Den finder endvidere anvendelse på følgende artikler i den foreslåede traktatændring: Artikel 100A, artikel 100B, artikel 118A, artikel 130E samt artikel 130Q, stk. 2.

Den resterende del af traktaten, herunder landbrugspolitikken, fiskeripolitikken, EF's budget samt EF's handelspolitik, omfattes ikke af den foreslåede samarbejdsprocedure.

Det bestemmes endvidere gennem ændring af Rom-Traktatens artikler 237 og 238, at beslutning om udvidelse af Fællesskabet samt indgåelse af nye associeringsaftaler forudser tilslutning fra Europa-Parlamentet forinden ikrafttrædelse.

3° Artikel 145 i Rom-traktaten ændres således, at reglerne for at overlade Kommissionen gennemførelse af en række beslutninger truffet i Rådet præciseres. Det er fortsat Rådet, som afgør, i hvilket omfang Kommissionen skal forestå den administrative gennemførelse af beslutninger.

4° Det fastlægges som målsætning for Fællesskabet, at det fælles marked (det indre marked) skal være etableret inden udgangen af 1992. Denne bestemmelse har karakter af en hensigtserklæring og har ikke retlige virkninger.

Den vigtigste af de foreslåede bestemmelser er artikel 100A, som indebærer, at der kan træffes beslutning i Rådet med kvalificeret flertal med henblik på fastsættelse af ensartede regler, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Reglen om kvalificeret flertal finder ikke anvendelse for skatte- og afgiftsmæssige bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser. På disse områder kræves fortsat enstemmighed.

Formålet med indførelse af afstemning med kvalificeret flertal på dette område er først og fremmest at gøre det lettere for EF at træffe beslutning om fælles regler vedrørende tekniske forskrifter, normer, standarder m.v. På dette område indebærer de forskellige regler i medlemslandene, at europæisk industri ikke på samme måde som amerikansk og japansk industri kan drage fordel af et stort fælles marked. I stedet for at producere én vare i én stor serie, som det er tilfældet i USA, skal en europæisk virksomhed producere i mindre serier, som hver opfylder forskellige tekniske forskrifter m.v. Dette indebærer en omkostningsforøgelse, som stiller europæisk industri dårligere i konkurrencen over for USA og Japan.

Samtidig er der i artikel 100A indbygget en fremgangsmåde til at sikre hensyn i medfør af

traktatens artikel 36 (sundhed m.v.), arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse.

Denne fremgangsmåde indeholder følgende trin:

Kommissionens forslag skal bygge på et højt beskyttelsesniveau vedrørende de nævnte hensyn.

Selv om der med kvalificeret flertal anvendes fælles EF-regler, kan et medlemsland vedtage nationale bestemmelser til sikring af hensyn nævnt i artikel 36, arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse. Det kan ske, hvis medlemslandet finder, at der er vigtige behov, der gør sig gældende på de pågældende områder, og som ikke løses tilfredsstillende af de fælles EF-regler. I dette tilfælde anvender medlemslandet nationale bestemmelser for at sikre høje kvalitetskrav vedrørende hensyn nævnt i artikel 36, arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse. Medlemslandet giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

Kommissionen påser herefter, at de nationale bestemmelser ikke er bragt i anvendelse for gennem misbrug at beskytte eller begunstige national produktion over for varer produceret i andre medlemslande.

Finder Kommissionen eller et andet medlemsland, at nationale bestemmelser er blevet misbrugt til at beskytte eller begunstige national produktion i modsætning til det angivne formål, nemlig sikring af hensyn nævnt i traktatens artikel 36 (sundhed m.v.), arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse, kan sagen indbringes for Domstolen, som tager stilling så hurtigt som muligt.

Den foreslåede fremgangsmåde er således baseret på følgende principper: Kommissionen fremlægger forslag baseret på et højt beskyttelsesniveau. Er dette ikke tilstrækkeligt, kan et medlemsland anvende nationale bestemmelser for at sikre sit miljø m.v. Kommissionen har indseende med, at denne adgang ikke bruges som et skalkeskjul for at beskytte eller begunstige national produktion. I tilfælde af sagsanlæg tager domstolen stilling til, om der foreligger misbrug.

5° Der indarbejdes et afsnit om valutaforhold i traktaten, hvorunder der blandt andet henvises til Det europæiske monetære System og den europæiske regningsenhed (den såkaldte ECU). Der er tale om målsætningsbestemmelser, der ikke får konkret betydning for det allerede eksisterende valutasamarbejde.

6° Traktaten suppleres med en artikel, der udtrykkeligt tager sigte på arbejdsmiljø. Det er en nydannelse, at arbejdsmiljø indskrives i traktaten. Det vil forbedre mulighederne for at varetage sådanne hensyn.

Den foreslåede bestemmelse er udformet, således at der åbnes adgang for såkaldte minimumsforskrifter, dvs. EF-reglerne fastsætter en undergrænse for de krav, der skal være opfyldt, men det står ethvert medlemsland frit for at fastsætte strengere regler.

De pågældende bestemmelser skal vedtages med kvalificeret flertal, hvilket vil gøre det lettere at opnå EF-vedtagelser på dette område.

7° Under forhandlingerne har flere af de dårligst stillede medlemslande fremhævet behovet for bestemmelser, der på mere håndgribelig vis fastsætter som et af EF's mål at udjævne den økonomiske forskel mellem medlemslandene.

Dette ønske er blevet imødekommet igennem et afsnit i den foreslåede traktatændring.

Det siges heri som målsætning, at Fællesskabet skal stræbe efter at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindst begunstigede områders stilling.

De midler, som Fællesskabet skal bruge for at tilfredsstille denne målsætning, er først og fremmest de eksisterende økonomiske fonde, herunder regionalfond og socialfond.

Der skal med enstemmighed udarbejdes regler for, hvorledes disse fonde bedre end hidtil kan bidrage til den opstillede målsætning, og Rådet kan i den forbindelse fastsætte, i hvilket omfang der fremtidigt kan træffes beslutning med kvalificeret flertal på dette område.

8° Det hidtidige samarbejde vedrørende forskning og teknologi er udformet på basis af traktatens artikel 235, idet den nuværende traktat ikke rummer særlige bestemmelser vedrørende forskning og teknologi.

Det rådes der bod på i den foreslåede traktatændring igennem et nyt afsnit på i alt 11 artikler.

Målsætningen med disse artikler er at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for den europæiske industri for derigennem at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne.

EF vedtager med enstemmighed rammeprogrammer for forskning og teknologi. Inden for disse rammeprogrammer bliver der mulighed for at gennemføre konkrete programmer med kvalificeret flertal.

9° På samme måde, som det var tilfældet for arbejdsmiljø, indskrives miljøbeskyttelse som et nyt afsnit i den foreslåede traktatændring. Det er ligeledes en nydannelse, idet traktaten ikke hidtil har indeholdt bestemmelser om miljø. Samarbejdet på dette område har derfor været baseret på traktatens artikel 235.

Målsætningen med miljøafsnittet er, at EF handler på miljøområdet i det omfang, miljøbeskyttelse kan gennemføres bedre på fællesskabsplan end på rent nationalt plan.

Rådet beslutter med enstemmighed hvilke opgaver og aktiviteter Fællesskabet skal iværksætte. Rådet kan ligeledes med enstemmighed beslutte, om der er visse opgaver eller aktiviteter, som fremover kan gennemføres med kvalificeret flertal.

10° Den såkaldte vetoret (Luxembourg-forliget) berøres ikke af traktatændringerne.

d. Traktatbestemmelserne om det europæiske udenrigspolitiske samarbejde udgør en traktatfæstelse af det samarbejde, der under betegnelsen Det europæiske politiske Samarbejde (EPS) har fundet sted mellem EF's medlemslande siden 1970.

EPS-samarbejdet, der er et mellemstatsligt samarbejde uden for Rom-traktaten, har hidtil fundet sted på grundlag af tre rapporter vedtaget af udenrigsministrene i Luxembourg (1970), København (1973) og London (1981). Inden for rammerne af EPS konsulterer de tolv medlemslande hinanden i udenrigspolitiske spørgsmål.

Traktatfæstelsen af EPS-samarbejdet er med til at understrege den formelle adskillelse mellem EF- og EPS-samarbejdet. Dette fremgår som omtalt af artikel 1 og 3 i Fællesakten samt det forhold, at EF-traktatændringerne og EPS-traktatbestemmelserne er holdt adskilt i henholdsvis afsnit II og III.

Traktatbestemmelserne om EPS er stort set en sammenfatning af de omtalte EPS-rapporter samt af den praksis, der har udviklet sig gennem de senere år. Dette betyder, at sikkerhedsspørgsmål har fået en mere fremtrædende placering i EPS-samarbejdet end tidligere ud fra ønsket om at lade EPS udgøre et europæisk forum for drøftelse af europæiske sikkerhedspolitiske spørgsmål. Det er fortsat klart, at forsvars- og sikkerhedspolitiske spørgsmål ikke er omfattet af EPS, men hører hjemme i NATO.

En nydannelse i EPS-samarbejdet er oprettelsen af et mindre, teknisk EPS-sekretariat i Bruxelles, som skal bistå EPS-formandskabet, og som vil blive holdt adskilt fra EF-institutionerne.

I tilslutning til EPS-traktatbestemmelserne har samtlige medlemslande på dansk foranledning afgivet en erkæring til regeringskonferencens slutakt, hvori princippet om EPS-samarbejdets åbenhed over for andre vesteuropæiske lande bekræftes. Endvidere har den danske regering afgivet en erklæring, som er accepteret af de øvrige medlemslande, ifølge hvilken EPS-samarbejdet ikke er til

hinder for Danmarks fortsatte deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde.

I traktatbestemmelserne fastslås udtrykkeligt, at beslutninger skal træffes ved consensus, dvs. enstemmighed. Ligeledes fastslås det, at EPS fortsat er et rent mellemstatsligt samarbejde.

4. Bemærkningerne under pkt. 3 kan resumeres på følgende måde:

De foreslåede EF-traktatændringer samt EPS-traktatbestemmelserne præsenteres som to formelt adskilte elementer i ét dokument, som betegnes Den europæiske fælles Akt.

Ændringerne i Rom-traktaten omfatter først og fremmest det fælles marked, arbejdsmiljø, miljøbeskyttelse og Europa-Parlamentet.

For at gøre det lettere at etablere et stort fælles marked foreslås, at der med kvalificeret flertal kan vedtages ensartede tekniske forskrifter m.v. for hele EF. Medlemslandene kan anvende nationale bestemmelser for at sikre vigtige hensyn vedrørende sundhed m.v., arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse, hvis dette ikke sker på tilfredsstillende måde gennem de fælles EF-regler.

Der indarbejdes et afsnit om arbejdsmiljø og et afsnit om miljøbeskyttelse i Rom-traktaten. Dette er en nydannelse, idet disse formål ikke hidtil har været nævnt i traktaten.

Der foreslås en samarbejdsprocedure mellem Ministerrådet og Europa-Parlamentet. Formålet hermed er at give Parlamentet mulighed til at fremsætte sine synspunkter over for Rådet to gange i stedet for som hidtil kun én gang. Det er fortsat alene Rådet, som træffer beslutning. Parlamentet har fortsat alene adgang til at udtale sig. Stiller Parlamentet sig afvisende over for Rådets holdning, kan Rådet kun træffe beslutning med enstemmighed. Samarbejdsproceduren kommer kun til at gælde på de områder af Rom-traktaten, som er omfattet af den foreslåede traktatændring. Den foreslåede dobbelthøring får således ikke virkning for blandt andet landbrugspolitikken, fiskeripolitikken, EF's budget og EF's handelspolitik.

Vetoretten (Luxembourg-forliget) er ikke berørt af forslagene. Den består uændret.

Traktatbestemmelserne om det europæiske udenrigspolitiske samarbejde er stort set en sammenfatning af de gældende rapporter samt den praksis, der har udviklet sig igennem de senere år. EPS-samarbejdets karakter af normalt mellemstatsligt samarbejde baseret på enstemmighedsprincippet fastholdes. Der oprettes et mindre, teknisk sekretariat, som skal bistå formandskabet. Det vil blive holdt adskilt fra EF-institutionerne. På dansk

foranledning er der afgivet erklæring om EPS-samarbejdets åbenhed over for andre vesteuropæiske lande. Det slås ligeledes fast, at der ikke er noget til hinder for Danmarks fortsatte deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde.

5. Forhandlingsresultatet træder i kraft, når samtlige medlemslande har gennemført den nødvendige ratifikationsproces i de nationale parlamenter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at folkeafstemningen afholdes den 27. februar 1986.

Folkeafstemningen er *vejledende*. Folkeafstemningen er således ikke bindende for regeringen og folketinget, jfr. de almindelige bemærkninger pkt. 1.

Ved folkeafstemningen stemmes der »ja« eller »nej« til følgende spørgsmål:

Skal Danmark godkende forslaget til en EF-reform (EF-pakken). Det udkast til forhandlingsresultat (EF-pakken), som afstemningen vedrører, er optrykt som bilag til loven.

Til § 2

Ligesom det er tilfældet ved folkeafstemninger, der afholdes i henhold til grundlovens § 20, stk. 2, § 29, stk. 2 og § 42, jfr. folketingsvalglovens § 68, foreslås det, at enhver, der på afstemningsdagen opfylder betingelserne for valgret til folketinget, er berettiget til at deltage i afstemningen. Efter lovforslagets § 4, stk. 2, gælder loven dog ikke for Færøerne og Grønland. Der afholdes således ikke folkeafstemning på Færøerne og Grønland, og personer, der har fast bopæl i disse dele af riget, deltager derfor ikke i folkeafstemningen.

Det foreslås endvidere, at udarbejdelse af valglisten og udsendelse af valgkort samt bekendtgørelse af tiden for afstemningens afholdelse skal ske efter de regler, der er indeholdt i folketingsvalgloven.

Til § 3

Lov om valg til folketinget indeholder i kapitel VII og VIII en række tekniske og almindelige bestemmelser om folkeafstemninger. Disse bestemmelser gælder imidlertid kun for folkeafstemninger, der afholdes i henhold til Grundlovens § 20, stk. 2, § 29, stk. 2 og § 42, jfr. folketingsvalglovens § 66. Da de siden folketingsvalglovens ikrafttræden afholdte folkeafstemninger alle er afholdt efter nævnte bestemmelser, har man fundet det hensigts-

mæssigt at foreslå, at også den vejledende folkeafstemning om EF-reformen skal foregå efter folketingsvalglovens regler om folkeafstemninger. Af praktiske grunde anvendes ved brevafstemningen det sædvanlige brevstemmemateriale, der i beredskabsmæssigt øjemed er tilvejebragt til brug ved folkeafstemninger om de af folketinget vedtagne

lovforslag.

Til § 4

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Da Færøerne og Grønland ikke er medlem af EF, er det i § 4, stk. 2, foreslået, at loven ikke skal gælde for disse dele af riget.